

[Glensgård.]

har haft af fremskridtspartiets idé om ændring af dette lovforslag. Vi har endog bogstavelig talt ikke hørt nogen bemærkninger om dette af hr. Erik Holst fra socialdemokratiet. Men som jeg nævnte: det er klart, for forliget var jo indgået, det er næsten formalia, at vi har haft det til udvalgsarbejde.

Jeg kan også nævne for hr. Erik Holst, at der blev stillet 36 spørgsmål, og der er også delvis kommet 36 svar. De fylder 36 sider, ganske vist ikke tæt beskrevet, men der blev givet 8 minutters læsetid, og det giver ca. 13-14 sekunder til hvert spørgsmål og svar. Hr. Erik Holst er muligvis så dygtig, at han er i stand til at sætte sig ind i et spørgsmål og et svar på et gennemsnit af 12-13 sekunder. Vi må indrømme, at så kan vi bare ikke følge med. Hr. Erik Holst siger, at vi har fået en så rimelig udvalgsbehandling, som vi var i stand til. Det er da muligt, fordi det er selvfølgelig belastende, at man nu forsøger at gå i dybden med dette udvalgsarbejde.

Vi mener, at der kan ligge gode ting i et sådant lovforslag, og vi er klar til at prioritere disse miljøforanstaltninger meget højt. Vi er klar til at gå ind i debatten omkring, skal vi sige behovet for at hjælpe industrien. Vi mener bare ikke, det er den rigtige måde at hjælpe industrien på: igennem en direkte tilskudsordning. Det fremgår da også af ministerens bemærkninger, at han i næste samling ønsker at fremsætte noget mere generelt, som ikke skal være tilskud, men en eller anden garantistøtte.

Vi mener som sagt, der er mange gode ting heri, men vi har sat spørgsmålstegn ved nogle af de ting, som vi mener ikke er så heldige. Bl. a. har vi sat spørgsmålstegn ved, om ordningen overhovedet kan accepteres inden for EF. Det har vi fået besvaret med, at det mener man nok den kan, og man henviser til, at man mener, der er nogenlunde tilsvarende ordninger i andre lande.

Vi har også været inde på, om det var miljø, vi skulle diskutere, for så er der spørgsmålet om disse tilslutningsafgifter til de kommunale rensningsanlæg m. m. Men det er, som om det, vi har diskuteret i det udvalgsarbejde, ikke har været miljø. Derfor er det med dobbeltmoralen lidt forkert. Det,

vi har forsøgt at diskutere, er, hvor meget beskæftigelse der var i dette forslag. Derfor er det nok så meget et spørgsmål om, at man delvis har ændret finansieringsfonden til veldrevne virksomheder i nød fra de 200 til de 100 mill. kr. Så har man altså nu barslet med et sandsynligvis radikalt forslag om 100 mill. kr. til miljøinvesteringer. Det skal man selvfølgelig finde en undskyldning for, og så siger man, at det er beskæftigelsen. Det er da også i orden, men det, vi diskuterer her, er bare ikke et miljøforslag, det er et beskæftigelsesforslag, hvorfor det slet ikke skulle have været i miljøudvalget.

Vi mener også, at det, der ligger i forslaget, som det er nu, rummer en vis fare for at få politisk slagside. Vi har spurgt, om det ikke var rimeligt, at der kom en politisk vurdering fra de forskellige byråd. Det har man slået hen med, at det var der ingen grund til, det skulle de selv bestemme ude i kommunalrådene. Vi har bare sat nogle tidsfrister, der medfører, at kommunalrådene nogle steder bogstavelig talt ikke kan nå at holde møde, inden de skulle have afgivet indstillingen til miljøministeriet. Nå, ja men så kan det blive en borgmester i samarbejde med en teknisk udvalgsformand og måske en kommunaldirektør, der skal ind. Derfor kan der altså ligge det i det, at forskellige kommuner med forskelligt politisk flertal kan give udvælgelsen af de firmaer, som skal have denne støtte fra staten, en slagside.

Vi er også lidt bange for, at disse korte tidsfrister virker forkert på de firmaer, som skal investere i miljøforanstaltninger. Tidsfristerne er nemlig så korte, at det, jeg er lige ved at sige i mange tilfælde, vil blive sådan, at har man et forslag liggende, gælder det bare om at få det skibet af, for selv om det måske er en fejlinvestering, er det sikkert ikke så stor en fejlinvestering, at tilskuddet fra staten på de 50 pct. ikke dækker fejlen. Så der er ikke en reel mulighed for helt faktisk at overveje, om man nu burde søge tilskud til dette projekt eller et andet projekt inden for virksomheden.

Så arbejder man også med en idé om, at hvis der er en gevinst for firmaet, skal støtten sættes tilsvarende ned. Det er en ordning, som det er totalt umuligt at kontrollere. For det er helt givet, at hvis man siger: vi sætter et støvfilter op i skorstenen — ja, man kan debattere, hvor megen beskæfti-